

DE LOONACTIE DER TECHNIKERS

DOOR

CH. F. L. NORD.

Degenen, die het Tand-Technisch-Maandblad lezen, zullen daarin hebben gezien, dat de tandtechnikers een actie zijn begonnen voor lotsverbetering. Als gevolg daarvan is onder meer een circulaire gezonden aan de tandartsen, waarin wordt verzocht een minimumloon te geven aan een 2^e techniker van f 25.— en aan een 1^e techniker van f 35.— per week.

Verder wordt gevraagd, minstens 14 dagen vacantie per jaar met behoud van loon en zoo mogelijk met bijslag.

Ik vermoed dat velen, die deze circulaire hebben ontvangen, haar in de prullemand zullen hebben geworpen en omdat ik van meening ben, dat zij beter lot verdient, wil ik er een enkel woord over zeggen.

Ik had een dezer dagen een onderhoud met een der leiders van de tandtechnikers en van dat onderhoud nam ik den indruk mee, dat de positie van velen onder hen tot nog toe te wenschen overlaat en dat een goed werk wordt gedaan door op verbetering aan te dringen.

Het schijnt, dat sommige loonen zóó laag zijn, dat ieder met een beetje goeden wil kan narekenen, dat daar onder de huidige tijdsomstandigheden niet van te leven is, zeker niet voor degenen, die een gezin hebben te onderhouden.

In het orgaan der tandtechnici wordt veelal een dreigende toon aangeslagen, de stakingsbacil begint ook daar voort te woekeren.

Echter kunnen de heeren m. i. langs dien weg vrijwel niets bereiken, omdat hunne positie een heel andere is

dan die van de meeste arbeiders, zij kunnen ons nl. nooit dwingen de praxis stop te zetten door hun wegblijven, zoodat een eventueele staking ons wel veel ongerief, maar ook niet meer dan dat zou veroorzaken en de gevaren voor de technikers buitengewoon groot zouden zijn, aangenomen al dat het hen zou lukken een goed georganiseerde staking met voldoende kapitaal op touw te zetten.

Onze machtspositie in deze is zóó sterk, dat ik daarover verder niet behoef uit te weiden, wij kunnen op dit punt m. i. volkomen gerust zijn.

Maar juist daarom hebben wij meer dan een ander de plicht om van deze positie geen misbruik te maken, en wij máken daarvan misbruik, wanneer wij onze technikers salarieeren op een wijze, die hen dwingt of een zeer schamel bestaan te leiden, of wel naar nevenverdiensten te zoeken.

En in verband hiermede wil ik tevens wijzen op een voor de hand liggend gevaar, nl. de onbevoegde uitoefening der tandheelkunst! Is het te verwonderen als de onvoldoend betaalde techniker langs dezen weg tracht zich een beter inkomen te verschaffen?

Een ieder zal dit moeten inzien; en wanneer wij trachten die onbevoegde uitoefening tegen te gaan, laat ons dan beginnen om tenminste déze oorzaak voor het kwaad weg te nemen.

De juistheid hiervan is mij in het bovenbedoelde onderhoud óók bevestigd en tevens werd ik in de meening versterkt, dat een verbetering in dit opzicht effect zou sorteeren en dat de strijd voor de zoogenaamde rechten van den techniker voor de meesten niet veel anders is, dan een pogen om zich op het glibberige pad van den onbevoegde een houvast te verzekeren, om zodoende de achting voor zichzelf en van de omgeving te herwinnen, een pad, dat wellicht alleen betreden werd uit de wensch zich en de zijnen een behoorlijk bestaan te verschaffen

Of de loonactie goed is opgezet, of het juist is één tarief vast te stellen en geen verschil te maken voor woonplaats, leeftijd, dienstjaren enz., laat ik in het midden, maar vast schijnt te staan, dat er meerderen zijn die van hun loon niet kunnen rondkomen!

Ik doe daarom een beroep op de lezers van dit Tijdschrift, om hun aandacht te schenken aan deze kwestie en waar noodig, de loonen van hunne technikers zoodanig te verhoogen, dat zij in deze abnormale tijden zonder dagelijks terugkeerende zorgen kunnen leven!

Dat is hún recht en ónze plicht!

Den Haag, September 1919.

CH. F. L. NORD.